

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 15. februar 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

HBO/ J.nr. 2013-736

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 24. januar 2013 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 151 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra fra Mette Hjermind Dencker (DF).

Spørgsmål nr. 151:

"Kan ministeren uddybe de konkrete tiltag, der er sat i værk for at sikre et skærpet tilsyn i afgiverlandene i forbindelse med adoption"

Svar:

Haagerkonventionen af 29. maj 1993 om beskyttelsen af børn og samarbejde med hensyn til internationale adoptioner trådte i kraft for Danmark den 1. november 1997.

I forhold til det internationale samarbejde er det væsentligt at være opmærksom på, at der i Haagerkonventionens samarbejdssystem opstilles en tydelig ansvars- og opgavefordeling mellem afgiverlande og modtagerlande. Således er det myndighederne i barnets hjemland, der bl.a. varetager undersøgelsen af barnets forhold og foretager en vurdering af, om international adoption vil være til barnets bedste. Myndighederne i modtagerlandene, herunder Danmark, er bl.a. ansvarlige for at udvælge egnede forældre og forberede kommende adoptanter på adoptionen, herunder at sørge for, at de både før og efter adoptionen får den nødvendige vejledning og rådgivning.

De danske adoptionsmyndigheder fører tilsyn med de danske akkrediterede organisationer og disses relationer til udenlandske samarbejdsparter. På samme måde er det de pågældende udenlandske myndigheder, der fører tilsyn med de forskellige børnehjem og organisationer på området i afgiverlandene.

I forhold til Etiopien har de danske adoptionsmyndigheder som bekendt siden 2009 ført et skærpet tilsyn med de danske akkrediterede organisationers formidling og aktiviteter. Dette har indebåret en række konkrete stramninger for så vidt angår de danske formidlende organisationers arbejde i Etiopien.

Ankestyrelsen og Adoptionsnævnet har i maj måned 2012 stillet krav om, at de danske formidlende organisationer skal foretage et ekstra tjek af adoptivbørnenes baggrundsoplysninger og frigivelsesgrundlag. Dette indebærer eksempelvis, at den formidlende organisation i tilfælde, hvor der foreligger dødsattest på en eller begge biologiske forældre, skal sikre, at der forud for matchningen af barnet tages kontakt til børnehjemmet med anmodning om, at børnehjemmet iværksætter foranstaltninger med henblik på at verificere, at attesterne er korrekte og valide. Det sker ved, at det børnehjem, som de danske organisationer samarbejder med, sørger for, at en socialrådgiver på ny opsøger barnets eventuelle familie eller andre nært pårørende for at verificere dødsattesten, hvorefter børnehjemmet skal beskrive forløbet skriftligt over for organisationernes kontaktperson. Denne skriftlige redegørelse skal foreligge i alle sager, hvor barnet bringes i forslag til danske adoptanter.

De danske organisationer skal i forbindelse med det ekstra baggrundstjek påtage sig en ekstra vejledningsindsats over for adoptivbørnenes biologiske forældre med henblik på at sikre, at den etiopiske familie i fuldt omfang forstår konsekvenserne af en international bortadoption. Forud for den afsluttende domstolsbehandling, hvor barnets biologiske forældre indkaldes for at bekræfte det tidligere afgivne samtykke, skal de danske formidlende organisationer gennemføre en vejledende samtale med barnets biologiske forældre/værger for at sikre, at disse fuldt ud forstår konsekvenserne af at afgive barnet til international adoption.

De danske adoptionsmyndigheder har ligeledes i maj måned 2012 fastsat klare retningslinjer for udlevering af kontanter bl.a. til biologiske forældre eller andre personer involveret i en adoptionssag. Det er således præciseret, at kontante betalinger ikke må finde sted. Afholdelse af udgifter – f.eks. i forbindelse med forældrenes transport til hovedstaden Addis Ababa, når sagen skal behandles ved retten – bør altid foretages på en sådan måde, at der ikke udleveres kontanter til de involverede personer.

Adoptionsnævnet har i september 2012 pålagt de danske formidlende organisationer en række forholdsregler med henblik på at skabe større sikkerhed for aldersbestemmelsen vedrørende etiopiske adoptivbørn.

Dette indebærer bl.a. at organisationerne, før et konkret barn fra Etiopien bringes i forslag til danske adoptanter, nøje skal overveje de foreliggende oplysninger om barnets alder, og eventuelle usikkerhedsfaktorer skal undersøges grundigt. Hvis barnet er ældre end 3 år, skal der afholdes en samtale med barnet om dets egen opfattelse af situationen og sin alder. Denne bør

normalt foretages af socialrådgiveren fra børnehjemmet eller af den formidlende organisations kontaktperson. Samtalen skal være dybdegående og give et detaljeret billede af barnets opfattelse af situationen, og indholdet af samtalen skal gengives i et skriftligt notat. Den formidlende organisation og børnehjemmet skal foretage en selvstændig vurdering af barnets alder. Udover ovennævnte samtale, bør aldersvurderingen eventuelt suppleres med en knoglealdersbestemmelse (røntgenundersøgelse af venstre hånd) og/eller en vurdering af tandstatus, hvis der er mistanke om, at barnet er mere end 2 år ældre end angivet.

Hvis det må antages, at barnets alder afviger fra den officielle alder, eller hvis der er tvivl om alderen på et konkret barn, skal dette tydeligt fremgå af de papirer, som adoptanterne modtager i forbindelse med, at barnet bringes i forslag til dem, ligesom det tydeligt bør fremgå, hvilken alder barnet bringes i forslag med. Når barnet skal bringes i forslag til adoptanter med en relevant aldersramme, skal organisationerne/samrådene tage udgangspunkt i den alder, som barnet skønnes at have, uanset evt. afvigende oplysninger i barnets officielle papirer. Når barnets alder skønnes at være indenfor et vist interval, bør der ved matchningen lægges vægt på den højeste alder, barnet skønnes at kunne have.

Herudover har Adoptionsnævnet understreget, at alle ansøgere, der overvejer at adoptere fra Etiopien, som hidtil på forhånd bør informeres grundigt om den usikkerhed, der kan være med hensyn til barnets aldersangivelse, og tage stilling hertil. Baggrunden herfor er bl.a. at ansøgerne såvel i forbindelse med landevalg som i forbindelse med et konkret matchningsforslag modtager realistiske oplysninger om eventuelle usikkerhedsfaktorer i forhold til barnets alder og rådgivning om betydningen heraf.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard